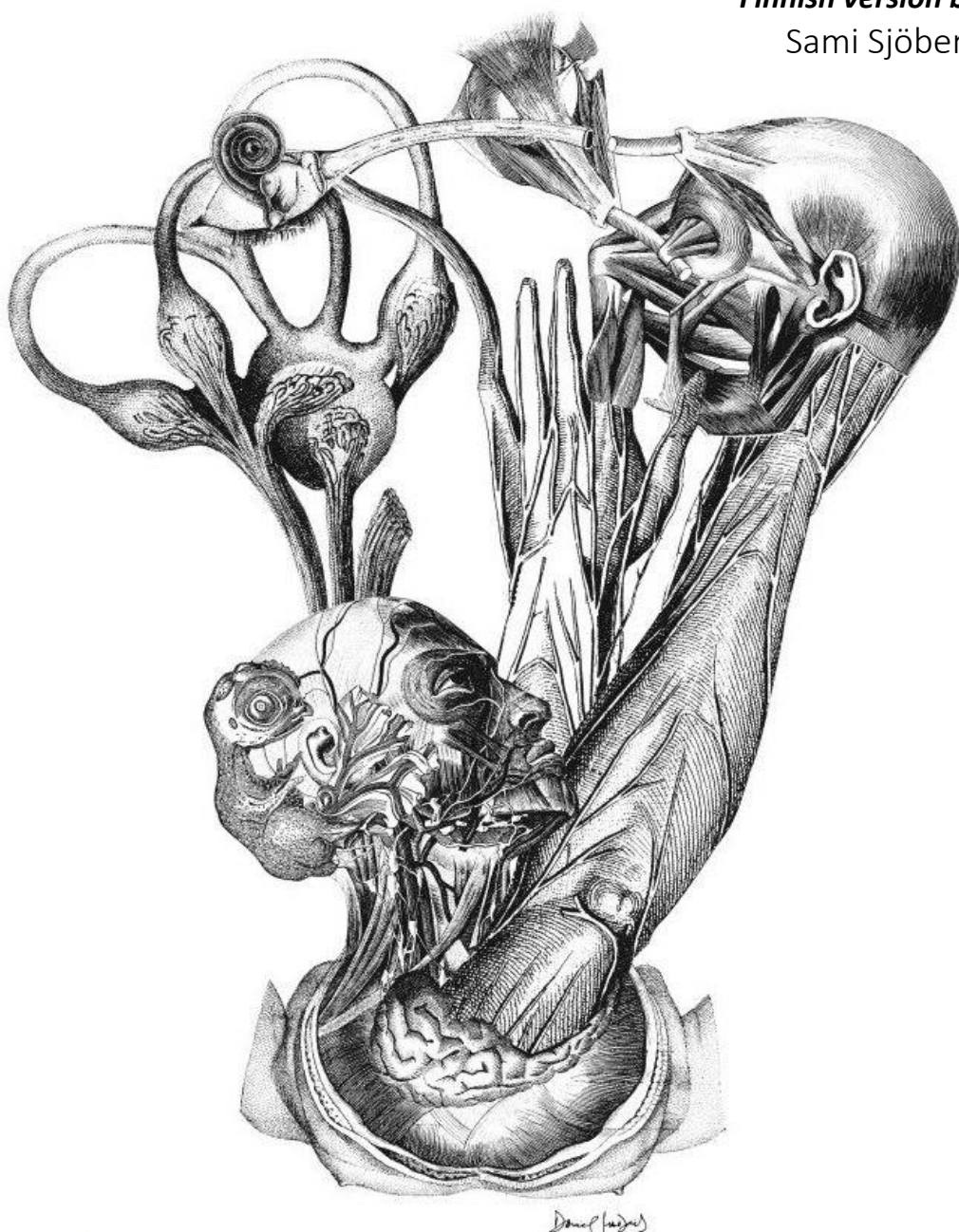

Kärsimysnäytelmä mäkiajona

Alfred Jarry

Finnish version by
Sami Sjöberg

Open Access
PATAKOSMOS PRESS

Patakosmos Press Open Access 2015.

(CC)Creative Commons

Patakosmos Press Open Access is an online project that wants to give access in all languages to scientific texts, studies and pataphysical research in the world. The project aims to disseminate the publications of the great Science and currently without copyright.

To publish with Patakosmos Press:

www.patakosmos.com

Kärsimysnäytelmä mäkiaajona

Alfred Jarry

Translated by Sami Sjöberg

Original title:

La passion considérée comme course de côte

1903

On the cover:

La extracción de la piedra de la locura

by Daniel Madrid

Kilpailuun sitoutunut Barabbas luovutti.

Lähtettäjä Pilatus – vetäen esiin vesikrometrinsa tai klepsydransa, mikä katoi hänen kätensä (ellei hän ollut vain sylkäissyt niihin) – antoi lähtökäskyn.

Jeesus sai hyvän lähdön.

Noina päivinä, erinomaisen urheiluselostaja Matteuksen mukaan, pyöräilijäsprintterit tavattiin aluksi ruoskia, kuten ajuri ruoskii hevosensa. Ruoska sekä stimuloi että hieroo hygieenisesti. Näin ollen erittäin hyvässä kunnossa oleva Jeesus pääsi lähtemään, mutta kärsi pian rengasrikon. Maahan kylvetyt piikit lävistivät hänen eturenkaansa sen koko ympärysmitalta.

Nykyään tämän todellisen orjantapurakruunun reproduktion voi nähdä polkupyöräkauppiaiden ikkunoissa mainostamassa puhkeamattomia renkaita. Mutta

Jeesuksella oli tavallinen yksikerroksinen kilparengas.

Kaksi varasta, jotka olivat ilmiselvästi mukana juonessa, ottivat johtoaseman.

On valetta, että reitillä olisi ollut nauvoja. Mainoksissa näkyvät kolme esinettä kuuluvat Jiffyksi kutsuttuun renkaanvaihtotyökaluun.

Mutta on sopivaa, että kerromme aluksi kaatumisista. Ja sitten kuvailemme itse laitetta muutamain sanoin.

Nykyisin käytössä oleva polkupyörän runko on suhteellisen tuore keksintö. Ensimmäiset rungolliset polkupyörät ilmestyivät vuoden 1890 tienoolla. Ennen sitä laitteen keho oli rakennettu kahdesta toisiinsa kohtisuorasti hitsatusta putkesta. Sitä kutsuttiin yleisesti oikeakulmaiseksi tai ristipyöräksi.

Joten rengasrikkonsa jälkeen Jeesus nousi rinteeseen ylös jaloin, kantaen olkapäällään pyörän runkoa tai, jos niin halutaan sanoa, ristiä.

Nykyaikaiset kaiverukset toistavat tämän kohtauksen valokuvien mukaan. Mutta vaikuttaa siltä, että polkupyöräily, sen hyvin tunnetun onnettomuuden seurauksena joka niin kiusallisesti keskeytti Kär-

simysnäytelmä-kisan, tulijälleen ajankohtaiseksi vuosipäivänään kreivi Zborowskin Turbie-rinteellä kokeman onnettomuuden jälkeen – vaikuttaa siltä, että polkupyöräily kiellettäisiin joksikin aikaa maaherran päätöksen nojalla. Se selittää miksi kuvitetut julkaisut tätä kuuluisaa kohtausta toistaessaan esittävät suhteellisen mielikuvituksellisesti muotoiltuja pyöriä. Ne sekoittavat laitteen ristirungon sen toisen ristin eli suorran ohjaustangon kanssa. Ne esittävät Jeesuksen kädet ohjaustangolle levitettyinä, ja tässä yhteydessä on mainitsemisen arvoista, että Jeesus pyöräili maaten selällään vähentääkseen ilmanvastustaan.

Huomatkaa myös, että runko tai risti oli tehty puusta, aivan kuten vanteet ovat tänä päivänäkin.

Muutamit ovat virheellisesti vihjanneet, että Jeesuksen laite oli potkupyörä, joka olisi varsin epätodennäköinen väline mäkiajoon. Vanhojen syklofiili-hagiografioijien, Pyhän Birgitan, Gregorius Toursilaisen ja Irenaeuksen mukaan risti oli varustettu kojeella, jonka he nimesivät ”suppedaneumiksi”. Ei tarvitse olla kummoinenkaan akateemikko kääntääkseen tämän ”polkimeksi”.

Justus Lipsius, Justinianus I, Bosius ja Erykius Puteanus kuvailevat toista lisävarustetta,

joka on vielä löydettävissä, Cornelius Cur-tiuksen (1643) mukaan, japanilaisista rist-teistä: nahka- tai puukohouma ristin tai rungon sillä kohdalla, jolle pyöräilijä aset-tuu ratsaille: itsestään selvästi satula.

Lisäksi tämä yleisluontoinen kuvaus sopii kiinalaisten antamaan polkupyörän määri-telmään: ”Pieni muuli, jota ajetaan korvista ja jota hoputetaan eteenpäin mättämällä sitä potkuilla.”

Typistämme itse kisa koskevan tarinan, sillä se on selostettu yksityiskohtaisesti erikoisteoksissa ja kuvitettu veistoksin ja maalauksin ”tilapäiseksi tarkoitetuissa” monumenteissa.

Vaikealla Golgata-radalla on neljätoista käännöstä. Jeesus kaatui ensimmäistä ker-taa kolmannessa kaarteessa. Hänen katso-mossa ollut äitinsä hätääntyi.

Hänen erinomainen valmentajansa, Si-mon Kyreneläinen, jonka tehtävä olisi ollut pyöräillä edellä ja halkoa tuulta ellei piik-kionnettomuutta olisi sattunut, kantoi lai-tetta.

Jeesus hikoili raskaasti, vaikka hän ei kan-tanut mitään. Ei ole varmaa pyyhkikö nai-spuolinen katsoja hänen kasvojaan, mutta

sen sijaan tiedämme, että nuori naisreportteri Veronica otti hänestä hyvän kuvan Kodakillaan.

Toinen kaatuminen tapahtui seitsemännessä kaarteessa liukkaalla katukiveyksellä. Jeesus luisui maahan kolmannen kerran yhdennessätoista kurvissa liiratessaan kiskolla.

Israelilaiset nousukkaat heiluttivat nenäliinojaan kahdeksannessa.

Tuntemamme valitettava onnettomuus tapahtui kahdennessatoista mutkassa. Sillä hetkellä Jeesus oli tasoissa varkaiden kanssa. Tiedämme hänen jatkaneen kilpaa ilmassa – mutta se on toinen tarina.

